

Warszawa, 16 października 1933 r.

2

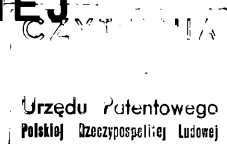
URZĄD PATENTOWY

B67d 3/04

RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

OPIS PATENTOWY

Nr 18525.

Kl. 64 c, 26/01.

Ary Breedveld
(Amsterdam, Niderlandy).

Urządzenie do czopowania beczek i do wyszynku.

Zgłoszono 14 października 1932 r.

Udzielono 31 maja 1933 r.

Pierwszeństwo: 14 października 1931 r. (Niderlandy).

Powszechnie stosowana dotychczas obsada do czopowania beczek składa się głównie z rury, zaopatrzonej na końcu w kryzę i posiadającej luźno osadzoną tuleję, która może być przesuwana zapomocą wewnętrznego gwintu w kierunku podłużnym po rurze, zaopatrzonej częściowo w zewnętrzny gwint. Między zwróconemi ku sobie stronami kryzy i luźnej tulei umieszczony jest dookoła rury pierścień gumowy.

Żeby połączyć obsadę do nabijania z czopem, umocowanym w beczce, wtyka się zewnętrzny koniec obsady do środkowego otworu czopa, następnie przez ześrubowanie wdół luźnej tulei ściska się w kierunku po-

dłużnym pierścień gumowy, znajdujący się pomiędzy tą tuleją i kryzą, a jednocześnie przez rozszerzenie go w kierunku promienia przyciska się pierścień do wewnętrznej ściany czopa. Otrzymane w ten sposób połączenie obsady do nabijania z czopem nie jest praktyczne, zwłaszcza jeżeli jest zastosowane do beczki z piwem.

Ze względu na skomplikowaną budowę obsady utrzymanie jej w czystości jest utrudnione. Gdy luźna tuleja jest zbyt mocno przyciśnięta, zachodzi obawa przesunięcia się pierścienia gumowego poza kryzę, przez co uszczelnienie staje się niedostateczne i piwo wycieka z beczki. Wyciekanie następuje również i wtedy, gdy pier-

ścień gumowy nie jest dość silnie ściśnięty, a przez to samo niedostatecznie przyciśnięty do wewnętrznej ściany czopa.

Często się zdarza, że wskutek drgań różnego rodzaju obsada odłącza się od czopa, co powoduje przerwę w nabijaniu beczki. Również pierścień gumowy traci dość szybko swą sprężystość i dlatego musi być często zmieniany.

Celem wynalazku jest usunięcie wszystkich wymienionych wad przez ulepszenie budowy i sprzężenia między obsadą do nabijania i czopem.

W tym celu narządy, służące do hermetycznego łączenia obsady z czopem, składają się, według wynalazku, z zewnętrznego kciuka, umieszczonego w sąsiedztwie zewnętrznego końca obsady do nabijania, z rowków w wewnętrznej ścianie czopa, biegnących pochyło i zamkniętych na jednym z zewnętrznych końców, oraz z odsady w czopie dla zewnętrznego końca obsady do nabijania, przy czym odsada ta składa się z pierścienia z materiału elastycznego, wtłoczonego w pierścieniowate wycięcie w skierowanej ku górze stronie zgrubienia, znajdującego się w środkowym kanale czopa.

Na rysunku jest przedstawiony przykład wykonania wynalazku.

Fig. 1 jest przekrojem przez obsadę do nabijania, połączoną z czopem; fig. 2 przedstawia dolną część urządzenia w większej skali; fig. 3 przedstawia przekrój przez czop z dolną częścią obsady do nabijania.

Według wynalazku obsada do nabijania składa się z rury 1, zaopatrzonej w pobliżu górnego końca w odgałęzienie 2 z zaworem 3, służącym do przyłączania przewodu do kwasu węglowego, i z masywnym ramieniem 4. W górnej części rura 1 jest zaopatrzona w zwykłe i nie przedstawione na rysunku narządy do przyłączania przewodu do wyszynku.

W pobliżu dolnego końca rury 1 są umieszczone dwa leżące średnicowo naprze-

ciw siebie kciuki 5, podczas gdy sam koniec rury 1 jest zaokrąglony. W czopie 7, zaopatrzonym w zewnętrzny gwint 8, zapomocą którego wkrębowuje się go w ścianę beczki, jest wykonany środkowy kanał 9, którego średnica mniej więcej w połowie długości jest zmniejszona przez zgrubienie 10, poczem kanał ten biegnie ku dołowi lekko stożkowato, przez co możliwym jest osadzenie korka zamykającego beczkę.

W ścianie wewnętrznej kanału 9 znajdują się dwa położone naprzeciwko siebie rowki 11, z których każdy przechodzi w rowek 12, biegnący pochyło względem zgrubienia 10. Oprócz tego zgrubienie 10 jest zaopatrzone w pierścieniowate wycięcie 13, w które jest wciśnięty pierścień 14 z elastycznego materiału.

Gdy beczka ma być napoczęta, chwytą się obsadę do nabijania za ramiona 2 i 4 i wtyka w czop w ten sposób, aby kciuki 5 znalazły się powyżej podłużnych rowków 11. Gdy kciuki dojdą do dna podłużnych rowków 11, obsadę do nabijania obraca się w ten sposób, że kciuki 5 posuwają się zgodnie z opadającymi rowkami 12, dzięki czemu rura 1 wchodzi jeszcze głębiej w czop, zaś zaokrąglony dolny brzeg 6 zostaje mocno przyciśnięty do elastycznego pierścienia 14, tworząc hermetyczne zamknięcie.

W ten sposób stwarza się połączenie między obsadą do nabijania i czopem, poczem przez wprowadzenie pręta 15 korek może być w zwykły sposób wysadzony z czopa.

Dzięki narzędom łączącym według wynalazku osiąga się nie tylko hermetyczne połączenie obsady z czopem, ale również umożliwia się całkowicie rozluźnienie się połączenia, które mogłoby nastąpić pod wpływem wstrząśnięć lub jakiegokolwiek innej przyczyny.

Dzięki prostej budowie można łatwo i dobrze czyścić obsadę, co jest konieczne zwłaszcza przy piwie; wymiana pierścienia

uszczelniającego 14 powinna być wykonywana fachowo przez dostawcę beczek.

Zwłaszcza w zastosowaniu do beczek z piwem, których dziesiątki tysięcy znajdują się zazwyczaj w obrocie, konstrukcja według wynalazku odpowiada wszelkim wymaganiom i usuwa wady dotychczas używanych przyrządów tego rodzaju.

Zastrzeżenie patentowe.

Urządzenie do czopowania beczek i do wyszynku, znamienne tem, że narządy do hermetycznego łączenia przyrządu do czo-

powania składają się z zewnętrznego kciuka, umieszczonego wpobliżu zewnętrznego końca obsady, z rowków w wewnętrznej ścianie czopa, biegnących pochyło i zamkniętych na końcu, oraz z odsady w czopie dla zewnętrznego końca przyrządu czopującego, przyczem odsada ta składa się z pierścienia z elastycznego materiału, wciśniętego w pierścieniowate wycięcie u góry zgrubienia w środkowym kanale czopa.

Ary Breedveld.

Zastępca: Inż. M. Brokman,
rzecznik patentowy.

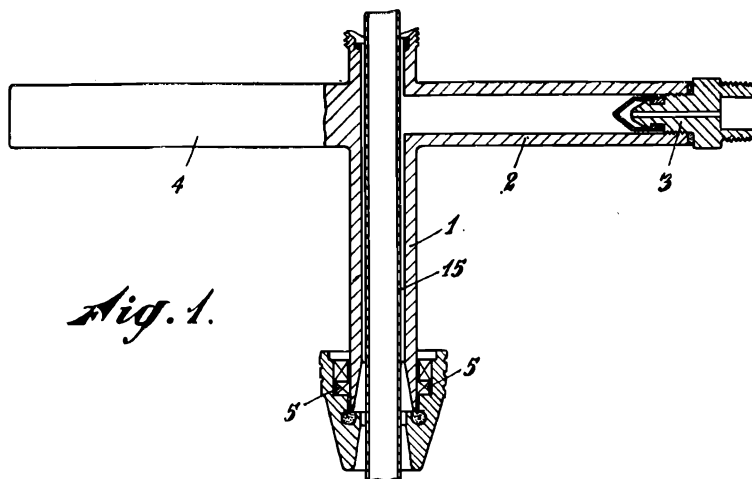

Fig. 1.

Fig. 3.

